

For regeringen er det afgørende, at grundlaget for den økonomiske balance sikres i tide og således, at samvirket mellem finans- og pengepolitikken kommer til at fungere på rette måde. Det er ved samarbejdet mellem staten og Nationalbanken og mellem Nationalbanken og penge- og kreditinstitutterne lykkedes at stoppe faldet i obligationskurserne og sikre en begyndende bedring på en række andre områder. Denne bedring må ikke sættes over styr. Derfor må en lempelse af kreditstramningen også straks fra starten følges op af den rette finanspolitik — ikke fordi regeringen har noget som helst ønske om at plage befolkningen med højere skatter, men simpelt hen fordi vi her står over for en økonomisk nødvendighed.

Det er sagt, at vi trænger til en skattepause, og måske lyder det lidt paradoksalt, når jeg nu siger, at regeringen deler denne opfattelse. Men først må der jo være orden i statens og samfundets økonomi. Vil man udgifterne, må man også ville indtægterne. Udgifterne må dækkes ind, og det må være både regeringens og folketingets fælles pligt og ansvar at sikre den økonomiske balance under fuld beskæftigelse og fortsat fremgang i produktion og levestandard. Denne opgave er ikke let; men den er ikke uløselig, når den rette vilje er til stede.

Ja, vi trænger til en skattepause. Regeringen har nøje gennemgået alle statsudgifterne for det kommende finansår. En meget stram linje er blevet lagt — nogle vil sikkert mene for stram en linje — men dette har været og er nødvendigt, hvis ikke skatterne skulle stige endnu mere. Og dette budget vil blive holdt. Der vil ikke blive tilladt yderligere stigninger, som ikke kan holdes inden for budgettet, eller foreslået yderligere skatter for tiden indtil det finansår, der begynder den 1. april 1967.

Hvis denne pause så bruges til en virkelig tilbundsgående drøftelse og vedtagelse af en skattereform, da tror jeg også, vi kan sige, at de penge, som regeringen nu stiller forslag om, er givet godt ud.“

Ved lovforslagenes behandling i folketinget blev der i flere tilfælde — med tingets samtykke — dispenseret fra de i henhold til forretningsordenen gældende frister.

Ved 1. behandling anbefaledes lovforslagene af *Egon Jensen* (S). Den hårde kreditstramning havde bevirket, at man nu med bekymring imødeså en udvikling med stigende ledighed. En forudsætning for, at der kunne påbegyndes en lempelse af kreditrationeringen var imidlertid, at den stramme finanspolitik fastholdtes. Lovforslagene måtte betragtes som foranstaltninger til, at den økonomiske balance sikredes i tide og der skabtes basis for en bedre fordeling mellem penge- og finanspolitik.

*Henry Christensen* (V) betragtede lovforslagene som et udslag af den manglende sammenhæng i den økonomiske politik. Venstre måtte sige nej til en fortsættelse af regeringens voldsomme skattepolitik. Det, regeringen og folketinget burde overveje, var de faktorer,